

dette Forslag i alt væsentligt henholde mig til, hvad jeg allerede sagde ved Lovforslagets Forelæggelse. Mit Syn paa denne Sag er ikke i nogen væsentlig Henseende blevet forandret. Jeg vilde anse det for at være utilstedeligt under den nuværende Finanssituation at anvende saa betydelige Beløb som dem, her er Tale om, der kun kunde tilvejebringes ved Laan, paa dette Foretagende. Jeg har tidligere været saa udførligt inde paa denne Sag, at jeg ikke behøver nærmere at understrege det. Jeg anser det ogsaa af en anden Grund for utilstedeligt at tiltræde dette Ændringsforslag. Dets Vedtagelse vilde nemlig fuldkomment kuldkaaste hele den finansielle Ordning af vort Mellemværende med Vestindien, som vi traf i 1906. Det vilde betyde et overordentlig stort økonomisk Offer ud over de Ofre, vi den Gang enedes om at bringe og enedes om at bringe paa den Betingelse, at Ofrenes finansielle Rækkevidde begrænsedes efter bestemte Regler. Dette vilde strække sig saa betydeligt ud over det, at det vilde være ensbetydende med Kuldkaastelse af hele den Grundplan for vort økonomiske Forhold til Vestindien, som den Gang blev fastsat, saa det utvivlsomt vilde medføre videregaaende Konsekvenser ogsaa vedrørende St. Croix og ligeledes, som nærmere udviklet af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), sikkert drage den danske Stat ind paa endnu langt betydeligere finansielle Ofre end det, som er foreslaaet af Socialdemokratiet. Jeg antager endvidere, som jeg udtalte ved første Behandling, at denne Sag ligger bedst i privates Hænder. Jeg underkender slet ikke det Sindelag, som ligger til Grund for Koncessionssøgernes Tilbud om, hvis Staten vilde overtage Anlægget, da at ville forpagte og drive det. Det tror jeg, at de vilde gøre, og jeg tror, at de vilde sætte den Energi, de raade over, ind paa at føre ogsaa dette igennem, men det maa ikke glemmes, at naar det er Staten, der foretager Anlægget, har Staten ogsaa en moralsk Forpligtelse til at føre det helt igennem. Ingen kan nære større Tillid til Koncessionssøgerne end jeg, men 5 Mænd, de være sig aldrig saa stærke og have aldrig saa god Villie, vare jo kun deres Tid, og Staten er det blivende. Hvordan disse Forhold i Fremtiden kunne udvikle sig, om de, der komme efter, ville have samme Evne og samme Villie til at gennemføre dette Foretagende paa samme

Maade, som de nuværende Koncessionssøgere have villet gøre det, kan man ikke sige. Det kan være, at den Situation kunde opstaa, at det alligevel blev Staten, der kom til at staa til Ansvar, ikke alene for Anlægget, men ogsaa for Driften, ikke i de nuværende Koncessionssøgeres Tid, men i Fremtiden. For Staten vilde det være et Foretagende, som vilde have uoverskuelige Fremtidskonsekvenser i finansiell Henseende. Dette Ændringsforslag ser jeg mig alt-saa ikke i Stand til at modtage.

Inden jeg omtaler det radikale Mindretals Underændringsforslag, skal jeg sige om det af mig selv stillede Ændringsforslag, at jeg, som det er udtalt i de Bemærkninger, hvormed det er oversendt til Udvalget, betragter det som i det væsentlige indeholdende formelle Ændringer af Koncessionen. Jeg kan ikke se rettere end, at de fleste af de foreslaaede Ændringer sigte til at afværge Misforstaaelser, der ere fremkomne og udtalte med Hensyn til Ting, som i Virkeligheden ligge i Forholdets, den bestaaende Retsordens, Natur, men derimod ikke til at indføre nye Bestemmelser. Jeg har dog været glad ved at kunne stille dette Ændringsforslag, idet det viser sig at være meget nyttigt, at adskillige af disse Ting blive positivt udtalte. Der er allerede — det viser sig af Forhandlingerne her i Dag og i Gaar — en Mængde af de Misforstaaelser, der fremkom ved første Behandling, og som delvis ere dukkede op under den senere offentlige Forhandling af Sagen, som nu ikke længere vise sig eller kunne vise sig. Dernæst have Koncessionssøgerne, hvis Ønske det var, at dette Foretagende skulde opfattes som det, det er, et stort nationalt Foretagende, og samle den størst mulige Stemning om sig, ønsket, at det skulde træde ud i Livet med den størst mulige Tilslutning fra de forskellige politiske Partier og ikke være noget, der bæres frem blot fra enkelte Sider. Det glæder mig at kunne sige, at Koncessionssøgerne have taget Konsekvensen heraf, idet de paa forskellige Punkter have gjort Indrømmelser til de Krav og Ønsker, der ere fremkomne herfra, og jeg har i de Bemærkninger, hvormed Ændringsforslaget er fremsendt, paaapeget i hvert Fald 2 Punkter, hvor der er gjort Indrømmelser, jeg synes af væsentlig og principiel Art. For det første maa jeg i saa Henseende nævne Ændringen af Overtagelsesvilkårene og dernæst Bestemmelsen om, at ingen Del af Havneanlægget uden Finansministeriets Samtykke kan overdrages til anden Mand. Jeg